

звѣздочетацъ рече, защо на тринадесета та година возраста своего ще почне да биде татъ и разбойникъ. Онъ стигна и петнадесета та година, и нити ёдна крадба не е направилъ. За кое и твой звѣздочетацъ е лжецъ, и сички те мѣ предреченїя са блѣденїя. И това философъ со съ гордостъ дѣмакицъ, царь погледна со съ вниманїе на сына мѣ, и позна го, защо той беше Снай, кой то влезна съ ноши въ ложе то мѣ, и зе царска та мѣ дрѣха, и раче философъ: Той е войстиннѣ разбойникъ, що то съ ноши разбикши влезна въ ложе то ми, и Открадна дрѣха та ми. И испытавше найдоха истина та. И така философъ оубо посрамисе, а звѣздочетацъ прослависе.

Отъ това оубо повѣствованїе разомъ, державнѣйшій царю, защо въ рожденїе то секоего Спредѣлакасе Отъ Бога ёдно совершенство или благополѣчїа или злополѣчїа: кое то не јбїе приходжа, но преѣспѣвающъ возрастъ: какво то и твоемъ сынъ не јбїе, но преѣспѣвающъ возрастъ дойде совершенство то благополѣчїе чрезъ добры тѣ и похвалны тѣ мѣ дѣла: подобно и философскомъ сынъ совершенство то злополѣчїе чрезъ злы тѣ и хѣлни тѣ мѣ дѣла.

Слѣдъ сичко то же това Синтипа оубо Сдаренъ со съ дарове царски Отидѣ си, а царь рече сыну своему: Кажи ми драгий мой сынѣ, со съ кой способъ тѣ научи Синтипа оубо шесть месецы толика премудрость; сынъ мѣ же рече: О Отче царю, като ме прїа Синтипа Отъ твоя та держава, јбїе Отидѣвши созыда ми киша нова голема, кој то со съ йсвѣсть Отъ внетре помаза и оубели. Послѣ написа йскъсно на стѣны тѣ солнце то, месечина та и сички те созвѣздїя (астерисмы), и сички те прочиї наѣки, кой то щеше да ма научи: Кой то се заключаваха въ слѣдователны тѣ главы.